

“Aşk, seks, aldatma, geçmiş, gelecek ve insana özgü gündelik kaygıları harmanlayarak tutturduğu sürükleyici ritim ile heyecanı her daim canlı kılan yazar, Aeden ile bu ustalığını bambaşka tarz ile sunuyor!.. Adım adım muazzam bir hikâyenin perdeleri açılıyor, renge-renk fantastik bir dünyaya adım atıyorsunuz. Ardından dünyaya, günümüze, yaşadığımız gezegene uzanan inanılmaz bir maceraya dönüşüyor. Aeden çok farklı bir kitap! Kısacası, Kohen, bu kez hâlihazırdaki okuyucularının yanı sıra yeni okurlara da merhaba diyecek kadar farklı ve sürükleyici bir kitapla karşınızda.”

—Yonca Boztunalı, *Vatan Kitap*

“Başka bir şey Azra Kohen... Başka bir enerji... Başka bir kafa... Başka bir bakış açısı... İleri, çok ileri... Bilgili, donanımlı, hızlı, zeki... Fışek gibi bir kadın... Resmen nehirler gibi akıyor, çağlıyor... Ağzınız açık kalıyor! O bilgi âşığı bir öğrenci, o bir modern zaman filozofu...”

—Ayşe Arman, *Hürriyet*

Bu kimselere benzemeyen kadın, katman katman açılan bir kitap yazmış. Hikâye, çok renkli fantastik bir dünyada başlıyor, günümüze uzanıyor. Mütthiş bir anlatım! Azra Kohen fena halde yaşadığımız zamanlara ayna tutuyor... Okuyun, pişman olmayacaksınız...”

—Ayşe Arman, *Hürriyet*

“Azra ile Marka Konferansı söyleşimizde tanışma fırsatımız olmuştu, çatlama cesareti gösteren tohumlardan kuantum fiziğine kadar uzanan bir sohbet... Onu tanımaktan ve yılın kitabı ödülünü Aeden ile ona teslim etmekten mutluluk duyuyorum.”

—Mirgün Cabas

“Gerçekten bizi tokatlayan, bizi sarsan, içimizde güzel duygular uyandıran ve düşünmemizi sağlayan önemli bir yazar. Fi, Çi, Pi okuyanı değiştiren yenileyen bir seri, Aeden ise acayip bir hikaye, herkesin mutlaka okuması gereken bir kitap!”

—Doğa Rutkay

“Her birkaç sayfasında bir yeni bir felsefe, yeni bilimsel bir gerçeklik öğreniyorsunuz. Bir tabloya bakar gibi Aeden’i okudum... Mûthış bir kitap! Mûthış bir anlatım! Sanki resimler düşünülüp satıra konulmuş gibi.”

—Güneri Cıvaoglu

“Aeden okul müfredatına sokulması gereken bir kitap. Herkes mutlaka okumalı. Bundan sonra Azra Kohen’in gerçek değeri daha iyi anlaşılacak.”

—Felsefe Kulübü

“Kelimelerindeki parıltılar bende mutluluk oldu, ümit oldu, kilitlediğim ne varsa serbest bırakmayı istedim. Damarlarıma zerk edilen duyguyu fark ettim. Daha kana karışmamış olabilir ama yüreğime doğru gelen akışı hissedebiliyorum. Merakın ışıltısını, sorunun değerini hatırlatan kadın: Azra Kohen.”

—İpek Kigan, *Hillsider*

“Hayata farklı bir çerçeveden bakabilen, edindiği bilgileri müthiş bir kurguyla harmanlayarak kitaplarını okutan bir kadın.”

—Klivya Armağanlıyan, *Paros*

“Azra Kohen kaleminin tüm kuvvetiyle hayatımızı altüst edip bizi kendimize getiriyor.”

—Ayşe Berna Erten, *Original*

“Kitaplarıyla akıllara kazınan, insanlara farkındalık kazandıran ve yaşadığı çevreye son derece duyarlı.”

—Gülçün İşler Fırat, *Şamdan*

“Azra Kohen bize öyle bir kötülük yaptı ki hazırlıklı olun! Onun kitaplarını okuduktan sonra hiçbir kitap size aynı keyfi vermeyecek.”

—Ankara Kitap Kulübü

“Her defasında onun bir sonraki kitabını heyecanla bekleyen biri olarak kitaplarına ve ona hayran kalmamak elde değil!”

—Ahmet Arslaner, *Megalife*

“Peşinden koştuğu farkındalığa ulaşan Azra Kohen geniş kitleler tarafından baş tacı edilmiş bir isim. Edebiyat dünyasının yeni fenomeni!”

—Dilara Tahmaz, *Bugün*

“Okuyanı etkisine öyle bir alıyor ki dünyanız, kitabı okuduğunuz süre boyunca Azra Kohen’in yarattığı evrene dönüşüyor. Klişelere kaçtığı anlarda bile aslında iyi ve de doğru bir klişenin hiçbir zaman zararlı olmadığını gözler önüne seriyor. Sizi koca bir labirentin içine çekip tüm önyargılarınızı sıfırlayana, maddiyatı tamamen kenara atmadan maneviyata bakana ve kendinize dönene kadar size çıkış yoluna dair en ufak bir ipucu vermiyor.”

—Cansu Uras, *Ranini TV*

“Harekete geçmemiz için öyküsünün içine gizlediği bir kılavuz sunuyor... satır aralarına gizlenmiş detayları görebilenler bunun bir farkındalık kitabı olduğunu anlayacak.”

—Yaprak Çetinkaya, *Pozitif*

tamadres.com

EVEREST

1767

tamadres.com

AKILAH
AZRA KOHEN

AEDEN

h

§

Yayın No 1767
Türkçe Edebiyat 694

Aeden
Azra Kohen

Editör: Funda Acar
Kapak tasarımı: Everest Grafik
Sayfa tasarımı: M. Aslıhan Özçelik

© 2018, Azra Kohen
© 2018, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Temmuz 2018
2-3. Basım: Ocak 2019
4-5. Basım: Şubat 2019
6-7. Basım: Mart 2019

ISBN: 978 - 605 - 185 - 278 - 2
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

AEDEN

ħ

tamadres.com

Hypatia'nın anısına...

tamadres.com

Her kitap bir okyanustur fikrimce.

Günlerce derinlerine dalıp keşfe çıkmak isteyeceğiniz ya da kıyısından bile geçmek istemeyeceğiniz okyanuslar gibi kitaplar da.

Milyonlarca harfi, yüz binlerce kelimeyi bir araya getirip okyanuslar oluşturmak, manaları derinlerden çekip, tüm basınca rağmen yüzeye çıkarmaya çalışmak...

Benim en büyük okyanusum oldu Aeden. Umarım okuyunca anlayacaksınız neden.

Duyguların dört mevsiminde, Aeden'in en derinlerinden vurgun yemeden çıkabildiysem aldığım desteğin gücündendir bu.

Çünkü öncelikle sizi her şeyden ayıran, sakınan bir kalkanınız olmalı, en çok da kendinizden korumalı. Çünkü önyargılardan, sabitlenmeye meyilli fikirlerden korunmadan keşfe çıkamaz ki insan. Benim daimi kalkanımdır eşim. Hep yanımda, benim gibi... bambaşka olsa da, hissi hep kendim gibi.

Sonra o derinliğin sarhoşluğuna dikkat etmeli insan. Gerektiğinde elini size uzatacak birileri yoksa yakınınızda, yanı başınızda, derinlik sarhoşluğunda kaybolur ruhunuz ve keşfettiğiniz gerçeklerin asitli duygularında erirsiniz, işte tam o anlarda kayboluşumun kıyısında Nathalie vardı hep yanımda, daima yanı başımda.

Ama cesaretliyseniz, kimsenin inmediği yerlere inmeyi seçtiyseniz o zaman sağlam partnerler seçmelisiniz. Ne olursa olsun sizinle dalmaya devam edecek, en nefessiz zamanlarınızda size nefes verecek, gerekirse sizi yüzeye çekecek ve Funda'ydı benim partnerim. Okyanusun her mevsiminde onunla en derinlere inmek, kocaman bir nefesin içinde, güvenle gezinebilmektir. Eşsizdi.

Derine dalmak için nedenlere ihtiyacınız var. En büyük nedenim oğlum, hayatımın ilhamı... evrenin en gelişmiş teknolojisinden, o küçücük, narin ama her şeyden daha güçlü yüreğinden besledi beni hep. Oksijenimdi.

Ve bekleyenleriniz olmalı. Derinlerden çıkmanızı, onlara kavuşmanızı bekleyenler, yanı başınızda, kalbinizin en yakınında sabırla beklemeliler sizi, annem ve babam gibi... Ve daima bilmedikler: Benim için çok önemliler.

Nefesiniz olmalı. Ne kadar derine inerseniz inin sizden asla vazgeçmeyen, gerekirse bir nefeste yanınıza gelebilen... en büyük nefesim, abim... Değerlim.

Sevdikleriniz olmalı, geri dönmek için sabırsızlandığınız. Dalışın keyfi ne olursa olsun, yaza doğan güneşin duygusunu bir tek onlarda bulduğunuz yeğenlerim ve canım kardeşim... “Cin geldim.”

Ve nihayet, MUTLAKA şahitleriniz olmalı, keşfettiğiniz ne olursa olsun, o keşfe anlamını verecek, sizi daha nice dalışlara gönderecek... Aynı kaynaktan geldiğiniz, nefes dolusu bir coşkuyla BİZ diyebildiğiniz... Bir gün bu gezegeni birlikte cennete çevirebilecekleriniz.

Minnettarım, çünkü benimlesiniz.

Önyargı düşüncenin en büyük hastalığıdır.

$\hbar$

Plank constant

6.626176×10^{-34} joule-seconds

$\hbar = \frac{h}{2\pi}$

h

Romandaki kurgu masal gibi gelebilir.

Ama o kurgu:

Gerçeklerin kelime kelime örölmüş halidir!

Masalla gerçeęi ayırt edebilecek olan okurlara...

BÖLÜM I

Her şeyin başladığı gün... Sabah...

-1-

Sonje...

"Babam bir çiftçidir. Gezegenimizdeki en iyi çiftçi. Daha önce hiç görmediği bir meyve ya da sebzenin, kısacası topraktan yetişen her şeyin olgunluğa ulaşabilmesi için neye, ne kadar ve ne zaman ihtiyacı olduğunu bir ısırıkta anlar. Gezegenimizdeki en iyi yetiştiricidir. Caguala'yı¹ kendi ortamının dışında yetiştirebilen tek kişidir. Babam aynı zamanda doktordur, mikrobiyolog, kimyager, mühendis, öğretmen, su bilimcisi ve her şeyi sentezleyebilen usta bir simyacıdır. Yapamadığı tek şey iyi yemek pişirmektir. Yapamadığından değil aslında, çiğ yenmesi gerektiğine inandığından yiyecekleri pişirmez. Annemle tartıştıkları tek konudur bu. Annem pişirmenin önemli olduğunu, bazı yiyeceklerin uğradıkları kimyasal reaksiyonlarla çok daha lezzetli ve hazmı kolay hale geldiğini, bedenin öğütüm için harcadığı enerjinin azaldığını söyler durur. Babamsa lezzete verilen önemin aslında basit bir gelişim problemi olduğunu, organizma geliş-

---

1 Caguala: Manor galaksisinin tek gezegeni Caju'da yetişen bir su meyvesi. Görüntüsü golf topu büyüklüğünde şeffaf bir su damlasına benzer ve asitli bir suyun içinde yetişir. Dışındaki şeffaf nano zarla yutularak yenir ve yendikten 21 saniye sonra sinir sistemine yayılan bir tat verir. Zarı çok ince olmasına karşın titanyum dışındaki birçok maddenin kesemeyeceği dayanıklılıktadır. Sinir sisteminin yenilenmesini sağlasa da, insanlar için 4 taneden fazla yenmesi tehlikelidir. Protein bazlı organik dokuları eriten asitli bir suda yetişir.

tikçe zamanla önemsizleşeceğini savunur. Babam keşişçi, annemse uygulamacıdır. Sanırım tekinin başlattığını diğeri devam ettirebildiği için de birbirlerine yararlı ve hayata katkıdalar.”

Sonje aniden başını kaldırdı, parmağından deftere akan ışıık kesildi. Şüphıyla baktı odaya... Bir şey hissetmişti ama odada kimse yoktu. Gözlerini odada gezdirirken burnundan derin bir nefes alıp havayı kokladı... Neyse ki o garip çamur kokusu yoktu! Demek ki Numi etrafta değildi. Ama yine de Numi'ye bağlandı... Cevap alamadı.

Cevap vermemesi tuhaftı. Yine neyin peşindeydi tuhaf kız?!

Aniden kafasını tavana kaldırdı, tavanı oluşturan kalın ağaç dallarının arasında gezdirdi gözlerini... Gerçi dal aralıklarına saklanabilecek kadar da küçük değildi artık Numi'nin bedeni. Odada kimsenin olmadığından iyice emin olduktan sonra defterine döndü tekrar. Canı sıkıldı, bu deftere daha ne yazsındı! Dört yılda topu topu bir paragraf olmuştu. İçindeki sıkıntı büyürken deftere işleyeceği bir sonraki kelimeyi düşünmeye başlayacaktı ama adını koyamadığı bir tuhafılık sanki geziniyordu üzerinde, yine etrafına bakındı... Kalktı. Öne doğru yaklaşıp yine Numi'yi yakalamak umuduyla kafasını aniden uzattı. İyice uzandı, pence-reye şeklini veren kalın dalların dışında da kimse yoktu. Annesi Surza bahçede yaşam ağacının önünde bataklıktan getirdiği yosunları ayıklıyordu, babası da uzakta, tarlada tohumlamadaydı. Güneş, Aeden'in her köşesine değercesine yükselmişti ve okyanusa kaydı bakışı Sonje'nin, suya kavuşmak için sabırsızlandı. O sabırsızlığın içinde kardeşi “Jax nerde?” diye düşünürken tam ona bağlanacaktı ki odanın dışından bir ses geldi, işte bu kesin Numi'ydi! Parmaklarının ucunda sessiz bir aceleyle kapıya yöneldi, yaklaşırken yavaşladı, bu sefer Numi'yi kesin yakalayacaktı! Artık o tuhaf numaralarının hepsi tanıdıktı. Ani bir adım attı dışarı ama kimse yoktu!

“Numi!” diye seslendi. Dalların oluşturduğu merdivenden iki basamak indi, dönüp deftere yazmaya devam etmeliydi ama

yazacak tek bir kelime daha aklına gelmiyordu. İnsanın bu kadar sürprizsiz bir yaşamı olunca yazmak da anlamsızlaşıyordu. Belki Niaka'nın dünkü doğumunu yazabilirdi, son 70 yılda deneyimlediği tek kayda değer olay buydu, Numi'nin Aeden'e getirilmesini saymazsak... ama kayda değer miydi ki?

-2-

Ehlilsiz merak!

Tavanla dal arasında saklandığı yerde, sadece kendisi kadar zayıf ve esnek birinin girebileceği boşluktan yavaşça kafasını uzattı Numi, nefesini tutarak Sonje'nin odadan çıkmasını izledi. Bu sefer kokusunu alamamıştı Sonje, çamur yerine yosuna geçmek iyi fikirdi, üstelik ikisi de kahverengiydi. Ve hemen masanın üstünde duran deftere odakladı kocaman gözlerini. Eline bulaşmış yosunu bedenine sardığı kumaşa silip avucunu temizledi ve aralıktan daha da sıyrılıp dallara ustaca tutunarak sessizce tavadan masanın hizasına ilerledi. O sırada dala takılan kumaşın yırtılma sesiyle durakladı, gözlerini sıkıca kapayıp hayata, Sonje'nin sesi duymamış olmasını diledi. Gözlerini açıp kapıya odaklandı... Sonje şükürler olsun ki geri gelmemişti. Vücudunun cıvıllığını kamufle etmek için bedenine doladığı örtüyü bugün biraz daha kalın sarmıştı, ne salaktı! Dallara takılabilecek kısımlarını sessizce topladı. Ve dikkatle tavana asılarak masaya yaklaştı.

Sonje'nin Bilgi Defteri masanın üstünde, üstelik açık duruyordu! İnanılır gibi değildi, Sonje kapatmadan kalkmıştı.

"Nihayet!" diye düşünürken içindeki heyecanı dizginleyip ayaklarını geçirdiği daldan bedenini baş aşağı sarkıtıp tehlikeli bir hayvana yaklaşır gibi yüzünü uzattı masanın üstündeki deftere, bedenindeki yosunu bulaştırmamak için değmemeye dikkat ederek okudu, okudukça gözleri daha da hayretle açıldı. Dört yıl-

dır merakla Sonje'nin buraya ne yazdığının peşindeydi ve bunca zamandır kendisinden saklanan bu defterde sadece bu kadar mı satır vardı?!

Sonje odaya aniden girmese, tavandan sarkan kumaş topağı içindeki bedeninin hayretinden silkelenip Numi'ye doğru atılmasa, defteri eline alıp emin olacaktı Numi, yazılan bu birkaç satırdan daha fazlası olmadığına ama Sonje bir hamlede masanın yanına sıçrayınca kendini yukarı çekti ve tavanı saran dallardan kayıp pencereye ancak ulaşabildi. Bedenine sarılan kumaşın ucunu Sonje'nin elinden çekip kurtarması ve dışarı çıkıp kaybolması sadece saniyelerini aldı. Belki artık büyüdüğü için o kadar da fark edilmez değildi ama eskisinden çok daha hızlıydı.

Numi'nin geride bıraktığı kahverengi yapışkan ize bakıp dişlerini sıktı Sonje! Belinde sarılı olan havluyu çekip etrafa bulaşan lekeleri silerken niye o tuhaf çamur kokusunu almadığını anlamıştı. Lekelenmiş havluyu burnuna götürüp dikkatle kokladı. Çamurdan yosuna geçmişti Numi, artık bu kokuya da dikkat kesilmeliydi. Defterini alıp kolundaki banda takarken Numi'nin okumaya vakti olmamıştı, diye düşünüp rahatlayacaktı ki Numi ona bağlandı:

“Babam bir çiftçidir. Gezegenimizdeki en iyi çiftçi ha!? 4 yıldır sadece bunu mu yazdın Sonika!? Şimdi anlıyorum defterini neden sakladığını.”

Numi'nin gülerken çıkardığı o tuhaf homurtular dışardan duyulurken Sonje sesi susturmak istercesine bir an gözlerini sıkıca kapattı, dişlerini sıktı ama o kadar kızmıştı ki sonunda dayanamayıp haykırdı: “Ehlilsiz merak!”

Kaşlarını çatarak sıktığı dişlerinin arasından “Sonika!” diye fısıldadı tiksintiyle, nefret ediyordu artık kendisine Sonika demesinden! 20 yıl önce suratında bir tebessüme dönüşebilen bu kelime Numi büyüyüp Aeden'in en rahatsız edici ehlilsiz merakına dönüşünce nasıl da sinir bozucu bir ses haline gelmişti! Kapattı gözlerini, içinde büyüyen öfke zehrini dışarı atarcasına nefesini